

Oksana Pidgurska-Pushnikov

Не оскверняйте душ чужих словами

Дніпро · ЛІРА · 2021

УДК 821.161.1(477.63)'06-1

П 32

П 32 Підгурська О. О.

Не оскверняйте душ чужих словами : поезії.
Дніпро : ЛІРА, 2021. 50 с.

ISBN 978-966-981-431-9

Це перша поетична спроба авторки, в якій віддзеркалено інтимні почуття, роздуми про Україну в мандрівках рідним краєм та країнами зарубіжжя, питання моралі, мови, пейзажну лірику, пошуки самовдосконалення.

УДК 821.161.1(477.63)'06-1

ISBN 978-966-981-431-9

© Підгурська О. О., 2021

© ЛІРА, 2021

* * *

Когда-нибудь кто-то прочтет
В строках моих спасенье,
Душе своей приобретет
Ответы, утешенье.
Когда-нибудь тот день придет...
Всему настанет свой черёд.

2014 г., Украина

на хвилях поетичного заспіву

Підгурська Оксана Олександрівна народилася 2 лютого 1993 року в місті Дніпродзержинську (нині – Кам'янське) Дніпропетровської області в родині Підгурського Олександра Анатолійовича та Підгурської Майї Іванівни, які родом із Вінниччини. Батьки всіма можливими способами допомагали розвивати творчі здібності доньки.

У 2010 році вона закінчила середню загальноосвітню школу # 20 імені Олександра Івановича Стовби і вступила до Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара на факультет української й іноземної філології та мистецтвознавства, де й почала писати вірші. У 2014 році закінчила університет, отримавши ступінь бакалавра.

З 2005 року професійно займалася спортивно-бальними танцями. 6 років пропрацювала вчителем та суддею із бальних танців у трьох країнах світу.

Публікувалася в журналі «Крила», газетах «Відомості», «События», «Філолог». Також її поезії були відібрані до друку у щорічному благодійному виданні «Інше Життя» 2014 року. Вона брала участь в обласному конкурсі читців «Щоб далі йти дорогою одною» імені Олени Теліги 2013 року, де в номінації «Творча молодь» посіла друге місце. А попередньо, у 2009, виборола 2 місце на міському Кам'янському конкурсі читців поезії Т. Г. Шевченка. У 2016 році здобула третє місце в міжнародному благодійному конкурсі поезії «Інше Життя».

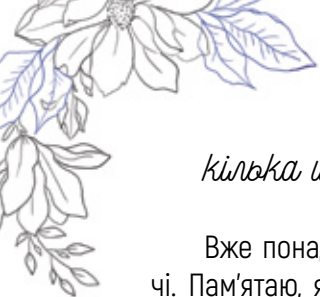
Мрійлива та емоційна, Оксана все сприймає близько до серця, що і знаходить відображення в поетичних рядках. Завдяки глибокому питомому вінницькому ко-

рінню та вихованню обожає українське слово. Найважливіше в її житті – благополуччя й сімейна гармонія, батьки, дружба в усіх її проявах і творчість. Вона закохана у життя, любить подорожувати, пізнавати світ, радіти новим знайомствам з талановитими особистостями.

«Поетичні твори Оксани віддзеркалюють почуття людяності, чистоти, обов'язку перед батьками та Україною, толерантності, благородних вчинків. Своєрідно відкривається палітра осінніх мотивів та інтимна персоналіфікована лірика. А в цілому поетеса хоче «у житті залишити гарний слід». І це вже прекрасний життєвий зачин загальнолюдських звершень та ідей».

Анатолій Поповський, професор

Кілька штрихів зі спогадів

Вже понад 20 років минуло з нашої першої зустрічі. Пам'ятаю, як 1 вересня Майя Іванівна та Олександр Анатолійович вклали в мою руку долоньку своєї донечки Оксаночки. Я впіймала довірливий погляд дівчинки, і ми впевнено пішли в Країну знань.

Світла, весела, життєрадісна, дружелюбна, щаслива дитина любила навчатись. Особливо вражали «поетичні хвилинки»... Вірші, які добирала й чуттєво декламувала Оксана «на сцені» (біля дошки) викликали «мурашки по шкірі» у кожного слухача.

А які писала есе, сенкани!.. і мріяла:

- про щасливу Україну;
- «ох, навчитися б танцювати»;
- «хочу вчителем стати».

І тихо писала. Викладала свої почуття на папері, віддавала тим аркушам душевні думки, сердечний біль і радість.

І ось нарешті народжується книга – неймовірно, але й тривожно, бо відтепер витворене перестає належати тільки тобі.

Книжки, як і люди, мають особливу, ніким не вигадану долю.

Наталія Ховрич, перша вчителька

*Це я...
або я...
this is me...*

* * *

Спасибо всем, кто дарит мне эмоции.
Эмоция – хорошая, плохая...
В итоге – стих!
Спасибо всем, за то, что я такая.

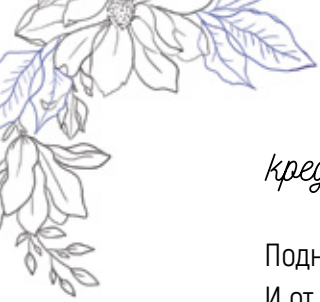
2014 г., Украина

* * *

Сколько порвано строк в ненастье!
Я не жгу их, как все поэты,
Сколько мыслей о нашем счастье
Разбросано ветром где-то.

2014 г., Украина

Кредо

Поднять глаза, на звезды посмотреть
И от земли бесстрашно оторваться;
Навстречу ветру и мечтам лететь,
И ничего на свете не бояться.
Любовь, надежду, веру сохранить,
Поймать удачу и, не отпуская,
Дышать всей грудью, жить – свободно жить,
Проблемы, неудачи забывая.
Грехов, ошибок не считать своих...
Жить так, как хочется, но с разумом считаясь.
Любить, прощать и помнить о других,
Жить, всем делам до капли отдаваясь.
Такое кредо я по жизни пронесу,
А есть в нем главные слова, простые:
«Забудь добро, что сделала другим,
Но не забудь, чем помогли тебе другие».

2010 г., Украина

* * *

Сліди не залишайте на снігу
І не лишайте їх в чиємусь серці,
Невтомний час в невпинному бігу
Стирає їх та не лишає сенсу.
Ви у житті залиште добрий слід,
Такий, щоб потім вам не червоніти,
Такий, щоб пам'ятав його весь світ,
Такий, щоб із повагою вам дякували діти.

2012 р., Україна

